

AVIZ
**referitor la proiectul de Lege privind caracterul definitiv al
decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare
a operațiunilor cu instrumente financiare**

Analizând proiectul de Lege privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.79 din 26.04.2004,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Obiectul de reglementare al proiectului de lege îl constituie transpunerea în legislația internă a normelor Directivei 98/26/CE a Parlamentului European, în scopul asigurării riscului sistemic, astfel încât după aderarea României la Uniunea Europeană să fie implementate condițiile de egalitate de tratament a sistemelor de plăți naționale cu sistemele Uniunii și ale Spațiului Economic European.

Prin obiectul de reglementare proiectul face parte din categoria legilor ordinare.

2. Prin inițierea prezentului proiect, România își îndeplinește obligațiile recent asumate prin documentele programatice elaborate de către Guvernul României (Planul Național de Aderare la Uniunea Europeană și Planul Prioritar de Măsuri), realizând pe deplin

armonizarea legislativă cu actul normativ comunitar corespondent, făcând astfel un pas important în vederea apropiatei închideri a negocierilor la capitolul 3 - "Libera circulație a serviciilor".

3. La art.1 lit.a), propunem eliminarea ca inutilă în context a expresiei "una în alta".

La lit.b), propunem folosirea expresiei "prevăzute la lit.a)", în loc de "menționate la lit.a", această observație fiind valabilă și pentru situațiile similare din proiect.

4. La art.2 alin.(1), recomandăm reformularea acestuia, potrivit cerințelor stilului normativ, astfel:

"(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:"

5. La art.2 alin.(1) pct.13, conform căruia prin garanție se desemnează orice activ care se poate valorifica, inclusiv o sumă de bani, și care face obiectul oricărei forme de garantare, **al unui contract de report,** semnalăm că, potrivit art.74-76 Cod comercial, contractul de report constă în cumpărarea pe bani cash a unor titluri de credit circulând în comerț și în revânzarea **simultană, la termen și cu preț determinat către aceeași persoană a unor titluri de aceeași specie,** proprietatea titlurilor transferându-se la cumpărător.

O definiție similară este prevăzută și de art.2 alin.(1) pct.8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.28/2002 privind valorile mobiliare, serviciile de investiții financiare și piețele reglementate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.525/2002, cu modificările ulterioare.

Față de cele de mai sus, apreciem că titlurile de credit deținute cu titlu de report nu prezintă suficientă certitudine în privința dreptului de proprietate și, implicit, referitor la constituirea unei garanții având ca obiect asemenea titluri de credit, deoarece este posibil ca la scadență, cumpărătorul să nu îi poată revinde vânzătorului inițial titluri de aceeași specie, din cauza **riscului** presupus de tranzacțiile comerciale.

De aceea, sugerăm revederea normei.

6. La art.4, sugerăm reformularea părții de debut a normei, astfel:

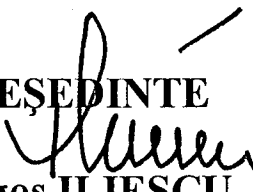
"Art.4.- Având în vedere termenii contractuali aplicabili, ...".

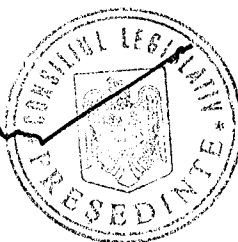
7. La art.10, care se referă la ipoteza înscrierii dreptului de garanție al respectivilor creditori într-un **registru de evidență** și având în vedere și dispozițiile art.9 din proiect, apreciem că se impune prevederea **obligativității** constituirii unui asemenea registru, care să

funcționeze, eventual, la nivelul Spațiului Economic European, deoarece numai astfel ar căpăta eficiență opozabilitatea față de terți a drepturilor de garanție constituite și valorificarea cu prioritate de către acești creditori a bunurilor afectate garanției.

8. La art.14 alin.(2), ar fi necesar ca norma să prevadă și care este sancțiunea în cazul nerespectării obligației de informare a Băncii Naționale a României, altfel ea rămâne fără finalitate.

9. La art.15, propunem ca norma să prevadă dacă respectivele informații sunt furnizate cu plată sau gratuit, precum și termenul în care instituția este obligată să rezolve cererea.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr. 207/27 04. 2004.